

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

LX. De Pallii Benedictione, & traditione. 12. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](#)

LX.

De Pallii Benedictione, & traditione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Pallii traditio vetusta, & venerabilis est.

Eius quoque Benedic-
tio. Cuius tamen ritus varius fuit.Monumen-
ta antique
Benedictionis in Basilica S.
Petri.Locus in
Confessione
S. Petri, in
quo reponen-
tibus Pallia.Ritus re-
center induc-
tus.

Rerum Ecclesiasticarum origines quo alius ex sacra antiquitate memoria repetimus, eò magis illas & solidis fundamentis innixas, & sublimi non minus, quam vetusta institutione venerabiles, ipsaque disciplina, & ritu graves ac religiosas, agnoscere & comprobare gaudemus. Ita porro de sacris Palliis, quae a Romano Pontifice, Patriarchis, & Archiepiscopis concedi, ipsisque in Curia prefentibus tradi, absentibus autem transmitti consueverunt, a primis usque Ecclesia scilicet complura extant certissima monimenta; nec dubium est, quin eorum traditione, siue transmissione, solemnis semper praemissa fuerit benedictio. Quia tamen hujusmodi Benedictionis ritus notissimas mutationes in evolutione temporum subiisse dignoscitur; Officii Nostri esse judicavimus illius formam perpetuis futuris temporibus observandam constitutre, ac presentium Literarum auctoritate firmare.

Inter speciales prerogativas Basilicae Sancti Petri in Vaticano, quarum meminimus Petrus Mallius ejusdem Basilicae Canonicus tempore Alexandri III., haec recensetur, quod in ea tantum vigilatur *Pallia*, quae a Romano Pontifice, Patriarchis, & Archiepiscopis mittuntur. Mathaeus autem Vegius alter Sancti Petri Canonicus sub Praedecessore Nostro Martino V. Lib. 2. Rerum memorabilium Basilicae Sancti Petri, piana supplicationem describit, quae ab ipsius Basilicae Clero, cum cantu Psalmorum Poenitentialium, Litaniarum, aliarumque precum fiebat, dum ad *Pallia* benedictione procedebatur; atque addit, nocturnas vigilias ea occasione ita celebrari consueviss, quernadmodum in pervigilio Feli Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli. De hujusmodi Vigilis similiter mentio est in Libris Sacramarum Coeremoniarum Ecclesiae Romanae, qui tribuuntur Christophero Marcello Archiepiscopo Corcyrensi, a quo videlicet Praedecessori quondam Nostro Leonii Papae X. oblati fuerunt; ubi etiam lib. 1. fest. 10. cap. 5. dicitur, quod ipsa *Pallia* demittabantur in sacram Beati Petri Confessionem, usque illius Corpus consistenter. Per Canonicos Basilicae ponuntur super Corpora Petri, & Pauli Apostolorum sub Altari Majore, ubi facilius de more Vigilis, ita per noctem dimittunt, deinde restituunt Subdiaconis, qui in loco honesto ea conservant. Erat quippe in anteriori fronte Altaris dictæ Confessionis parva quædam veluti fenestra, & in hujus solo intra ipsum Altaris molem foramen erat, Æneæ Arcæ ad perpendicularium respondens, in qua Sacrum Apostolorum Principis Corpus requiecit; ut latius legere est in descriptione veteris ritus, & formæ ejusdem Confessionis, quam Michael Lunigus Praedecessori Nostro Urbano Papæ VIII. dicavit, quæque tam seorsum, quam cum aliis Operibus Typis edita plurib[us] fuit.

Verum quæ mutata deinceps fuerit Aræ Majoris forma, nocturnarum autem Vigiliarum disciplina magna ex parte in desuetudinem abiit; annuentibus Praedecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, inductum fuit, ut prædictæ Basilicae Archipresbyteri Vicarius in Episcopali Ordine constitutus, vel alias Episcopus ejusdem Basilicae Canonicus, qui Matutinis Officiis in Festo Sanctorum Petri & Pauli in Pontificali-

bus assisteret, idem Benedictionem Palliorum ficeret, cuius ritus talis erat.

Pallia, quæ benedicenda erant, aurata Pelvi imposita, ab ipsius Vaticanae Basilicae Canonicæ Altarista nuncupato, comitantibus duodecim ejusdem Basilicae Beneficiatis, ad Confessionem Beati Petri deferebantur ibique locabantur super Mensam stragula pretiosa cooperata, inter duo Candelabra accensis cereis subiecta. Episcopus vero, qui Matutinis Officiis, ut præterit, adfliterat, post decantatas Laudes, Pontificibus adhuc induitus, una cum assistentibus Ministris paratis, & Clero Basilicae, ad Confessionem ipsam descendebat, Pallia aspergebat aqua benedicta, tum incenso adolebat, ac deinde solemnes Benedictionis preces super illa recitabat: Pallia vero sic benedicta, per totam Febrivitatis Octavam, supra Corpus Apostoli requiescebant, expleta autem Octava, a Sacrarii Curatoribus removebantur, & inclusa Capsula Holoferico coccineo cooperata, recondebat in Oratorio Secretarii, in quo Sanctorum Reliquæ affervantur, Clavis autem Capsula tradebatur primario Pontificis Coeremoniarum Magistro.

Ritum hunc, qui ad proximos usque annos viginti, Nos ipsi semper observari vidiimus, quo tempore in minoribus constituti, prædicta Vaticanae Basilicae Canonicatum tenuimus; nisi quod anno Jubilei millesimo septingentesimo vigesimo quinto, die XXI. Februario, in Festo Cathedræ Sancti Petri Antiochiae, fel. record. Praedecessor Noster, ac Dignitatis Nostri amplificator, Benedictus Papa XIII. hujusmodi Pallia per se ipsum benedicere maluit; Cuius Nos exemplo excitati, ejusque præclaræ vestigia libenter sectantes, duobus proximè elapsis annis, in pervigilio Natalis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Vesperinis Officiis in ipsa Basilica Vaticana de more persolutis, hujusmodi Pallia benediximus certo ordine ac ritu, quem in posterum quoque servare decrevimus, atque eum a Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, seu respectivè ab eo S. R. E. Cardinali, qui forsan, absente Pontifice, Vesperarum solemitati in Pontificalibus adfliterit, observari & adhiberi, presentium Litterarum mansuro tenore statuimus.

Primum itaque volumus & mandamus, ut singulis annis Palliorum numerus sufficiens pro Ecclesiæ opportunitate, in Vigilia Apostolorum de mane, a prædictæ Basilicae Canonicæ Altarista, cum confuero comitatu, ad Confessionem Beati Petri deferatur, ibique decenter, ut supra diximus, collocetur; ipsaque Pallia post vesperas ejusdem diei in ipsa Basilica ritu maximo celebratas, a Summo Pontifice, si præfus fuerit, sin minus ab eo Cardinali, qui Pontificalia peregerit, benedicantur. Sicut enim ipsius Romani Pontificis, vel saltem illius personam, & vices gerentis, maximè propriam, ita huic potissimum diei merit adscribendam conferemus hujusmodi Benedictionem; tum quia Sacrum Pallium, in quo (ut Innocentii Papa III. Praedecessoris Nostri verbis utarum) Pontificali offici pleniudo cum Archiepiscopalis nominis adpellatione confertur, speciale munus est, quod a solo Romano Pontifice Beati Petri successore conceditur; tum quia eo die conspicuus universi Collegii Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalium, aliorumque ipsius Ecclesiæ Romanae Procerum confessus, ac frequentissimi Populi concursus, hujusmodi Functionis splendorem, & majestatem magnopere augabit.

Expletis itaque Vesperis, descendat ad Confessionem unus ex Auditoribus Causarum Palati Apostolici, Sacris Subdiaconalibus vestibus induitus; præcedentibus duobus servientibus armorum, Mazzeris Papæ nuncupatis;

comitan-

ANNI
1748.Benedictionis
XIII. Pallia
per se ipsa
benedictaPontificis
idem pre-
certo ordinis
ac finisQuæque
perpetua
servari pos-
sat.Quæque
vandom in
ante Beati
ditionemActus &
Forma Bene-
dictionis

comitantibus hinc & inde duobus allis Auditoribus Collegis, cum supparo, & superpelliceo; & sublequentibus Pontificie Consistorialis Aulae Advocatis; atque is præparata Pallia coram Pontifice, aut Cardinale Pontificalia exercente, afferat & sifat. Debet enim hujusmodi munus injungi præfatis Auditoribus, in Subdiaconorum Ordine Pontificie ministrantibus, quorum videlicet Collegii Decano singulis annis traduntur Agni, ex quorum velleribus contexenda sunt Sacra Pallia; nec minus convenit, Consistorialis Aulae Advocatos adesse, ad quos singulari privilegio pertinet pro Pallii concessione apud Pontificem in Consistorio residentem perorare.

Ipse autem Pontifex, seu illius vice, ut præfatur, Cardinalis ille, qui Officio in Pontificibus adfiterit, Pallia prædicta more solito adsparget aqua benedicta, tum incenso adolebit, deinde pronunciat super ea precos, & Benedictiones, juxta formulam inferius statuendam.

Peracta demum Benedictiones, eadem sacra Pallia includantur arcuæ argenteæ auro obductæ, quam semper in ipsa Confessione Beati Petri Apostoli, & prope sacram illius Corpus in loco ad id designato affervari mandamus; quamque ad hunc effectum, exquisito cælatura opere, nostro sumptu conflatam, nuper eidem Beatusimo Apostolorum Principi reverenter obtulimus, ipsum enixè orantes, ut de negligentiis, & offenditionibus nostris, quascumque in ipsius Basilicæ servitio admisisimus, dum inter illius Canonicos accensebamus, indulgiam & veniam Nobis ab Omnipotenti Deo dignanter imploret. Volumus autem, ut hujusmodi arcuæ cura, & custodia spectet ad ipsius Basilicæ Canonicum Altaristam pro tempore existentem; illius vero Clavis a primario Pontificiarum Ceremoniarum Magistro retineatur.

Denique attentes, quo ritu hujusmodi Pallia a Cardinali S. R. E. Diaconorum Priori absentiis Patriarcharum, seu Archiepiscoporum Procuratoribus traduntur, animadvertisimus ipsos Procuratores juramentum præstantes juxta antiquam formulam, que ipsi exhibetur, plura promittere, que nec omnino his temporibus integrè adimpleri, nec sine perjurii crimen negligi posse videntur. Quapropter volumus, & statuimus, ut hujusmodi juramentum deinceps a Procuratoribus prædictis alia forma præstetur, inferius pariter inserenda præsentibus Literis: Quas quidem, cum omnibus in iisdem statutis, atque præscriptis, semper & perpetua validas, & efficaces existere & fore, & ab omnibus, ad quos pertinet, ac pertinebit in posterum, plenissime observari decernimus: Non obstantibus, si que sunt in contrarium, Apostolicis Ordinationibus, & Constitutionibus, nec non Cappellæ Pontificie, & ipsius Vaticanae Basilicæ, etiam Apostolicae auctoritate approbatis, & confirmatis, riibus, formulis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; quibus omnibus, & singulis, quatenus opus sit, Motu proprio, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, pro præmissorum perpetua executione, derogamus, ac derogatum censi volumus, ceterisque contrariais quibuscumque.

Formula igitur Precum ad benedicenda Pallia in vigilia Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, talis est. Post Vesperas, Pontifex, seu Cardinalis, qui illius vice in Pontificibus Officio adfiterit, ipsa Pallia ter aspergit aqua benedicta, dicendo Antiphonam *Asperges me* &c. ac ter Incenso adole; deinde dicit:

- ¶. *Adjutorium nostrum in nomine Domini,*
- ¶. *Qui fecit cælum, & terram.*
- ¶. *Dominus vobiscum.*
- ¶. *Ei cum spiritu tuo.*

OREMUS.

Deus, Pastor æterne Animarum, qui eas Ovium nomine designatas, per Jesum Christum Filium tuum, Beato Petro Apostolo, ejusque Successoribus, boni Pastoris tipo regendas commisisti, atque ipsi sacrarum Veilium symbolis Pastoralis curæ documenta significari voluisti; effunde per ministerium nostrum super hæc Pallia de Beatorum Apostolorum Principum Altari sumpta, copiam Benedictionis †, & sanctificationis † in gratiam, ut quam mysticè representant Pastoralis officii plenitudinem, atque excellentiam, pleno quoque operentur effectu. Humilitatis nostræ preces benignus excipe, atque erundem Apostolorum meritis, & suffragiis concede, ut quicunque ea, te largient, gestaverit, intelligat se Ovium tuarum Pastorem, atque in opere exhibeat, quod signatur in nomine. Sit bona magnique illius imitator Pastoris, qui errantem Ovem humeris suis impositam ceteris adunavit, pro quibus animam posuit. Sit ejus exemplo in custodia Gregis sibi commissi sollicitus, sit vigil, si circumplexus, ne qua Ovis in mortis incidat, fraudesque Luporum. Sit disciplina zelo districlus, quod perierat requirens, quod alienum reducens, quod conflatum alligans, quod pingue, & foris custodiens. Videat humeris suis impositam Crucem, quam Filius tuus propoibit gaudio suffinere non recusavit; siue illi crucifixus Mundus, & ipse Mondo. Tollat in celum collo suo Evangelicum jugum, siue ei ita leve ac suave, ut in via mandatorum tuorum ceteris exemplo, & observatione præcurrat. Sit ei hoc symbolum unitatis, & cum Apostolica Sede communionis perfectæ tessera, si charitatis vinculum; sit Divinæ hereditatis simulus, sit eterna securitatis pignus; ut in die advenus, & revelationis Magni Dei, Pastorumque Principis Iesu Christi, cum Ovibus sibi creditis stola postiua immortalitatis, & gloria. Per eundem &c.

Formula autem juramenti, quod Procuratores absentium Archiepiscoporum, aliorumque, quibus Pallium a Romano Pontifice concessum fuerit, præstare debent in manibus Cardinalis Sanctæ Romæ Ecclesiæ Diaconorum Prioris pro tempore existentis, dum Pallium ipsi ferendum, seu transmittendum suscipiunt, talis est:

Ego N. Procurator, & procuratorio nomine, & pro parte Reverendissimi in Christo Patris, & Domini N. electi Ecclesie N., instanter, instantius, & instantissime peto mibi tradi, & assignari Pallium de Corpore Beati Petri sumptum, in quo est plenitudo Pontificalis Officii, & promoto illud reverenter portare, vel portari facere eidem Reverendissimo Patri Domino N. Sic me Deus adjuvet, & hoc sancta Dei Evangelia.

Nulli ergo omnino Hominum licet paginam hanc Nostræ ordinationis, statu, decrei, & voluntatis infringere, vel ei atatu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperet, indignationem Omnipotens Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini MDCCLVIII. pridie Idus Augusti Pontificatus Nostræ Annæ Octavo.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die 26. Augusti 1748.

Formula
juramenti.

Sanctio.

Dat. Pon-
tif. Anno
VIII. die 22.
Augusti
1748.

Indul-

LXI.

Indulatum celebrandi tres Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, pro Regnis, & Dominiis Hispaniarum, & Portugalliarum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Instantia
Regis Catho-
lici pre ex-
tentione con-
fuerundis in
Aragoniam
vigentis.

Instantia
Regis Portu-
galiae.

Res alias
agitata, & a
Sanctissimo
Domino No-
stro tractata.

Exiit
Cauce in
Congreg-
Concilii an-
no 1722.

Quod expensis omnium rationum momentis, & gravissimi suffragiis virorum dignitate, pietate, ac sapientia insignium concurrentibus, alias a Nobis decretum est, id, ut solennioribus Apostolicæ auctoritatibus Nostre documentis confirmatum, quemadmodum est hoc in more positum, laudabileque Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum instituto commendatum, majori cum observantia debite executioni mandetur; novo Apostolicæ confirmationis Nostra patrocinio communire extortamus. Sane nuper edidimus Decretum temporis sequentis: BENEDICTUS PP. XIV. Cum Nobis Carissimus in Christo Filius noster Ferdinandus VI. Hispaniarum Rex Catholicus enixa piamque petitionem exhiberi fecisset, ut quæ disciplina viget in suo Aragonia Regno, (cujus appellatione tum ipsa Aragonia, tum etiam Valentia, Catalonia, & Majorica Ditæ comprehenduntur) ut scilicet in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quilibet Sacerdos Sæcularis duas, Regularis autem tres Missas celebrare possit; eadem ad cetera quoque Regna, & Dominia eidem Ferdinando Regi subiecta auctoritate nostra extenderetur; Cumque eodem fere tempore Carissimus quoque in Christo Filius noster Johannes V. Portugalliae, & Algarbiorum Rex Illustris similem instantiam apud Nos promoveri fecisset, ut nempe in omnibus Regnis, atque Dominiis sibi subiectis, quilibet Sacerdoti tam Sæculari, quam Regulari, facultas per Nos fieret tres Missas praefato die celebrandi; Nos quidem hujusmodi petitionum gravitatem pensantes, ac memores similium postulationum, quæ aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris parum felici exitu exhibitas fuerunt, necessarium omnino putavimus totam rei summam maturo examini subjecere: Quamvis minime hospites in ea Nos reputare possemus; siquidem olim ipsius momente, pro Officio, quod tunc gerebamus, Secretarii Congregationis Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini executioni, & interpretationi præpositæ, diligenter Nobis expendenda fuerunt; cumque etiam hac de re plura scriperimus in nostro Opere de Fessis Domini part. 1. pag. 247. item in Tractatu de Sacrificio Missæ sec. 2. pag. 169. juxta Editionem Patavinam, & in una ex Institutionibus Pastoralibus pro nostro Bononiensi Clero, Populoque editis, quæ est XXXVI. in Latina versione Roma impressa pag. 185. & 186., ac demum in nostris literis ad Episcopum Olsensem datis die XVI. Martii anni MDCCLXVI., quæ jam seorsim Typis vulgatae, in Bullarii nostri Tomo II. propediem edendo locum habebunt.

Sane quum Nos in minoribus constituti, præfatae Congregationi Concilii, ut supra diximus, a Secretis esse mus, oblatuusque fuisse supplex Libellus, in quo ex parte cl. mem. Philippi V. Hispaniarum Regis idipsum studiosissime petebatur, quod nunc a Ferdinando Rege ipsius filio iterum petitur, Officii nostri esse putavimus, instantiam hujusmodi majori cum apparatu, quemadmodum Catholicæ Regis dignitas postulabat, Congregationi repræsentare. Idcirco peculiaris Dissertatio a Nobis elucubrata

fuit, quæ inserta est in consueto folio Relationis Causarum, quod a Secretario confici, & singulis Cardinalibus tradi consuevit. In qua primum Dissertatione rem ipsam accuratissime pro viribus exposuimus, neque omisimus originem investigare illius disciplinæ, quam diximus in Aragonia Regno vigere; deinde nonnullas in contrarium indicavimus resolutiones, quæ alias ad hujusmodi postulata prodierant; tum aliam memoravimus petitionem, quæ olim pro Portugallia Regnis facta fuerat Prædecessori Nostro Clementi Papa IX. ut trias liceret Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum celebrare, de qua tamen ob immaturam Pontificis mortem nihil decreatum fuit. Quibus omnibus addidimus, quod, quum hoc idem ab Hispaniarum quondam Rege Philippo IV. pro omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus Regnorum suorum Sacerdotibus postulatum fuerit, vel saltem postulandum fuisse non ignoraretur; ideoque plura rationum, factorumque monumenta, pro hujusmodi concessione impetranda, collecta tunc fuisse constater; Nobis datum non fuerat hujusmodi Collectiones ad causam maxime opportunas reperire: ut vide est in folio pro Congregatione diei 11. Maii anni MDCCLXII. a Nobis conscripto, quod nunc in Thesauro Resolutionum prefatae Congregationis Concilii Tom. II. pag. 169. & seq. impressum reperitur. Quum autem bonum mem. Ludovicus Cardinalis Belluga Congregationi prædicta die habita interfuerit, meminimus ipsum de nostra Dissertatione favorabiliter loquutum, in nostram quoque fententiam devenisse, ut necessarium putaret allegationes illas tempore Philippi IV. adornatas inspicere, ipsumque in se receisse, ut ipsas diligentissime conquiri curaret. Quapropter Rescriptum prodidit: *Non proposita*: eoque Rescripto factum est, ut Instantia tunc quidem pro rerum circumstantiis minime admissa conferetur, non tamen omnino, & perpetuo rejecta; quin potius relietus fuerit locus ulterior rationum, atque factorum examini, si quæ aliquando ad ipsam petitionem magis juvandam dederentur.

Quum itaque nunc ad Nos ipsos in Apostolica Sede, inscrutabili Dei iudicio, collocatos præfatae petitiones jamdudum deserte, instantibus præfatis Carissimis in Christo filiis nostris, delatae fuerint, omnia, qæ ad plenam rei cognitionem quomodo cumque pertinerent, colligi mandavimus, quæque olim desiderata sunt, in lucem proferri. Ut autem nihil sine aliorum prudenti consilio statueremus, peculiarem delectorum Virorum Congregationem ad negotii hujus examen deputavimus; in qua adscriptos voluimus Venerabilem Fratrem Nostrum Antonium Xaverium Episcopum Prænestinum Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalem Genili nuncupatum, prædicta Congregationis Concilii Praefectum, Dilectosque Filios Nostros ejusdem Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinates Presbyteros, Sylvium Valentini Congregationis de Propaganda Fide Praefectum, Carolum Albertum Cavalchini Praefectum item Congregationis super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, Fortunatum Tamburrini Praefectum Congregationis Sacrorum Rituum, & Joachimum Beozzi Majorem Penitentiarium; ac præterea Venerabilem Fratrem Sylvesterum Merani Episcopum Porphyriensem Apostolici Sacrarum Praefectum, quem peculiaris hujusque Congregationis Secretarium declaravimus; ac Dilectos Filios, Magistrum Ludovicum Valentii in utraque Signatura nostra Referendarium, Protonotarium Apostolicum, & Fidei Promotorem, Fratrem Michaelem a Sancto Joseph Priorem Generalem Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptoris

Capti-